

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/117/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417206747
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6417206747.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX/X, XXX XX C. S., zast. Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom Zámocká 35, 811 01 Bratislava, IČO: 46 962 000, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. , so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 064,41 eur s príslušenstvom, a o primerané finančné zadostučinenie v sume 1 140,00 eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 21Csp/2/2017 - 97, zo dňa 22. februára 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu v zamietavom výroku v časti o zaplatenie sumy 1 064,41 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu **p o t v r d z u j e .**
- II. Rozsudok okresného súdu v zamietavom výroku v časti o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 140,00 eur a vo výroku o trovách konania **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „Žalobu zamietá. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.“
2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podanou žalobu sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 064,41 eur titulom bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom. Podaním zo dňa 30.01.2018 doručeným súdu dňa 02.02.2018 rozšíril žalobu o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 140,00 eur. Súd uznesením č. k. 21Csp/2/2017-95 zo dňa 22.02.2018 pripustil zmenu žaloby.
3. Žalobca svoj nárok vyvodzoval zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 04.05.2008, na jej základe žalobca (ako veriteľ) poskytol žalovanému (ako dlžníkovi) úver vo výške 1 759,48 eur. V súvislosti s touto zmluvou sa už pod sp. zn. 19C/78/2014 viedlo súdne konanie z podnetu veriteľa (v tomto konaní žalovaný), ktorý sa domáhal od dlžníka (v tomto konaní žalobca) zaplatenia sumy 827,89 eur s príslušenstvom, avšak v uvedenej veci konajúci súd žalobu zamietol v celom rozsahu z dôvodu, že predmetnú zmluvu o úvere považoval za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na absenciu obsahových náležitostí zmluvy. Z uvedenej zmluvy dlžník vrátil veriteľovi celkom sumu 2 823,89 eur, teda viac ako bola istina úveru.
4. V danom prebiehajúcom konaní žalobca požaduje vrátiť od žalovaného sumu 1 064,41 eur ako plnenie bez právneho dôvodu (2 823,89 eur - 1 759,48 eur) s príslušenstvom, pričom trvá na plynutí 10

ročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

5. Predmetom sporu je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, zmluvy o spotrebiteľskom úvere na ktorú sa vzťahuje režim spotrebiteľského práva (predovšetkým Občiansky zákonník a zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ žalobca a žalovaný mienili uzavrieť písomnú zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, postup pri uzatváraní zmluvy súd posudzoval podľa ust. § 43a ods. 1, § 44 ods. 1, 2 a § 46 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Na základe preložených listinných dôkazov a vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade nebola preukázaná existencia dvoch vzájomných a obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v písomnej forme. Potom v dôsledku nedodržania obligatórnej písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere je táto neplatná v zmysle § 4 ods. 1 zákona o č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania žalobou uplatneného nároku súd ďalej podrobne nehodnotil neplatnosť právneho úkonu (zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným), prednostne sa zaoberal otázkou posúdenia vznesenej námietky premlčania. Aplikáciou ust. § 100, 107 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Objektívna premlčacia doba začína plynúť okamihom získania bezdôvodného obohatenia, t.j. kedy k nemu skutočne (fakticky) došlo, a to bez ohľadu na to, či oprávnený o ňom vedel alebo nie. V danej veci sa tak stalo dňa 23.07.2010, kedy žalobca zaplatil poslednú splátku úveru, na ktorú žalovanému (veriteľovi) podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch nevznikol nárok. Žaloba bola podaná na súd dňa 05.05.2017, teda po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby.

7. Okresný súd tvrdenie žalobcu, že prijatie plnenia bolo úmyselným konaním žalovaného, zakladajúce premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka až na 10 rokov, považoval za účelové. Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve - v zmysle § 15 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení zákona č. 650/2005 Z. z je zavinenie vybudované na vedomostnej a vôľovej zložke. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby (priameho aj nepriameho) získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ale by bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Žalovaný chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa žalovaný zaoberá a na ktorú má oprávnenie. Táto skutočnosť ale nedokazuje, že žalovaný mal úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase uzavretia zmluvy v roku 2008, ani v čase prijatia platieb od žalobcu nemohol vedieť ani predpokladať, že o niekoľko rokov súd posúdi ním uzavretú zmluvu so žalobcom ako absolútne neplatnú zmluvu. Súd nemohol žalobcovi plnenie uplatnené z titulu bezdôvodného obohatenia priznať z dôvodu premlčania.

8. Súd žalobu žalobcu zamietol.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a ust. § 262 ods. 1 CSP. V konaní plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 064,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 03.05.2017 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 140,- eur. A aby žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania voči žalovanému.

11. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k posušeniu práva na spravodlivý súdny proces v zmysle § 56 ods. 1 písm. c) CSP. Súd konal o zmenenej žalobe žalobcu, rozšírenej o primerané finančné zadostučinenie, avšak v odôvodnení rozsudku neuviedol odkaz na ustanovenie, ktorým sa finančné zadostučinenie riadi,

a ani argumenty a úvahy, ktorými sa riadil pri zamietnutí návrhu v časti na finančné zadosťučinenie. Rozhodnutie je v tomto neodôvodnené.

12. Konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d) CSP. Žalovaný nevzniesol žiadne hmotnoprávne námietky v časti primeraného finančného zadosťučinenia, ani žiadne prostriedky procesnej obrany, preto mal súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovieť (§ 151 ods. 1 a § 152 CSP). Odvolací súd by nemal v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože by tým pomohol odstrániť pasivitu žalovaného a porušil by tým rovnosť sporových strán, kedy by žalovaný mohol vzniesť procesné a hmotnoprávne námietky, ktoré už nestihol v konaní na prvom stupni.

13. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) CSP. Uvedené sa vzťahuje k otázke posúdenia úmyslu žalovaného pri uplatnení 10 ročnej premlčacej doby. Podľa názoru žalobcu, ak žalovaný predložil formulárovú zmluvu o úvere, ktorej obsahom boli neprimerané úroky a poplatky za poskytnutie finančných prostriedkov a neprijateľné zmluvné podmienky, tak žalovaný - dodávateľ musel vedieť, že keď spotrebiteľ splní svoj záväzok v zmysle takejto dokumentácie, žalovaný sa obohatí na úkor spotrebiteľa. Skutkové okolnosti jednoznačne preukazujú úmyselné bezdôvodné obohatenie (aj keď nepriamo) žalovaného. (viď. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo 1/2000 zo dňa 31.07.2009, odpoveď MS SR na základe mnohých podnetov spotrebiteľov zo dňa 23.09.2016 - Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík).

14. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pokiaľ ide o problematiku objektívnej premlčacej doby. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

15. Pokiaľ ide o nárok na primerané finančné zadosťučinenie, súd vôbec neodôvodnil rozsudok v časti primeraného finančného zadosťučinenia, napriek tomu žalobu v tejto časti zamietol. Odhliadnuc od tohto nedostatku má žalobca za to, že súd si nesprávne vyložil zmysel a účel ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pretože stačí, ak spotrebiteľ bol úspešný v základnom konaní vedenom na Okresnom súde v Žiari nad Hronom sp. zn. 19C/78/2014 a vtedy mu vznikol nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie je nadstavbou základného konania, v ktorom bol žalobca ako spotrebiteľ úspešný, t.j. konania vedeného na Okresnom súde v Žiari nad Hronom sp. zn. 19C/78/2014. Ak je spotrebiteľ úspešný v základnom konaní, nemôže byť neúspešný v nadväzujúcom konaní, čo vyplýva z definície implikácie vo výrokovej logike a zo zmyslu a cieľa § 3 ods. 5, veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z. Podmienkou práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie nie je porušenie spotrebiteľskej zmluvy, ale konkrétne súdne konanie, v ktorom bol občan, ako spotrebiteľ úspešný. Keďže žalobca úspešne uplatnil porušenie práva na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 19C/78/2014, patrí mu primerané finančné zadosťučinenie za toto uplatnenie práva. Hmotnoprávnou podmienkou na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti, v zmysle § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. na súde. Podmienkou však nie je iná zmluva, ale každé úspešné súdne konanie. Po 09.06.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok potvrdiť z vecne správnych dôvodov.

17. Žalobca v obsahu odvolania uvádza, že vzhľadom na skutočnosti, že žalovaný nevzniesol žiadne hmotnoprávne námietky, ani ďalšie prostriedky procesnej obrany v oblasti nároku na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, je nutné takýto akt pasivity považovať za neunesenie procesného bremena v rozsahu uplatneného nároku, čo má smerovať k povinnosti vydania súdneho rozhodnutia v súlade s obsahom žalobného petitu. Tvrdenia žalobcu sú založené na nepodložených záveroch. Žalovanému žiadna výzva na vyjadrenie sa k zmene žalobného petitu doručená zo strany súdu prvej inštancie nebola. Navyše, s prihliadnutím na inštitút zmeny žaloby tak, ako ho predpokladá

CSP v ust. § 139 a nasl., je namieste poznamenať, že ani samotný zákon nevychádza pri rozhodovaní o pripustení/nepripustení zmeny žaloby výlučne z toho, aby bolo pred takýmto rozhodnutím protistrane umožnené vyjadriť sa. Zmena žaloby je procesným inštitútom, ktorý umožňuje strane disponujúcej so žalobným návrhom zmeniť uplatnené právo, resp. vyvolať jeho rozšírenie o ďalšie nároky. O pripustení zmeny žaloby rozhoduje súd spravidla na pojednávaní, na ktorom bola takáto zmena navrhnutá, a to bez ohľadu na to, či protistrane bola takáto zmena oznámená alebo nie. Ak teda žalobca na základe svojho práva a vychádzajúc zo zákona navrhol na pojednávaní zmenu žaloby, vznikla súdu zákonná povinnosť sa s touto otázkou jej prípustnosti vysporiadať, pričom podanie stanoviska žalovaného v uvedenej súvislosti nemá žiadny právny význam ani pre otázku rozhodnutia o zmene žaloby, ani pre otázku meritórneho rozhodnutia.

18. Žalovaný popiera dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vychádza z predpokladu konkrétneho porušenia, ktoré namietal a uplatňoval spotrebiteľ a na základe tohto konkrétneho porušenia prijatý záver o porušení práva spotrebiteľa. Žalobca sa domáha uplatneného nároku na základe predpokladu „úspešnosti“ v spore vedenom pred Okresným súdom Žiar nad Hronom, v ktorom konajúci súd žalobu žalovaného zamietol. Z citovaného rozhodnutia nevyplýva konkrétny právny záver o úspešnosti spotrebiteľa, ani konštatovanie o porušení práva spotrebiteľa. Žalovaný poukazuje aj na skutočnosť, že existenciu dôvodov, pre ktoré by sa malo poskytnúť finančné zadosťučinenie spochybňuje aj fakt, že k uplatňovaniu požiadavky na finančné zadosťučinenie, ktoré by podľa tvrdenia žalobcu malo byť satisfakciou za porušenie jeho spotrebiteľských práv nedošlo v bezprostrednej časovej následnosti po vydaní uvedeného rozhodnutia, ale s výrazným časovým odstupom.

19. Listy MS SR, ktoré žalobca používa ako argumentáciu vo svojich podaniach paušálne, bez ohľadu na skutkové, či časové horizonty uzatvorenia jednotlivých zmluvných vzťahov neboli vydané ani v rámci rozhodovacej právomoci, ani v rámci kontrolnej činnosti resp. dozornej právomoci štátneho orgánu, a zároveň vôbec nie v rámci dopytu žalovanom vo veci označených zmlúv a poskytnutia možnosti vyjadrenia žalovanému. Zároveň ani v jednom z posudzovaných prípadov nešlo o spotrebiteľský právny vzťah, ale o podnikateľské úvery.

20. Žalovaný popiera aj tvrdenia žalobcu o neprimeranosti výšky odplaty za spotrebiteľský úver. Predmetná zmluva bola uzatvorená na obdobie 30 kalendárnych mesiacov s tým, že dlžníkovi môže byť za vopred dohodnutých podmienok poskytnuté ďalšie navýšenie úveru. Žalobcovi bol v danom prípade s ohľadom opakovaného čerpania peňažných prostriedkov poskytnutý úver na celkové obdobie splácania 66 kalendárnych mesiacov, t.j. 5 a pol roka. Výška ročnej odplaty dosahuje 344,11 eur, čo nemožno považovať za neprimerané navýšenie ceny úveru.

21. Názor žalobcu, že v danom prípade mal súd aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu na vrátenie bezdôvodného obohatenia nemá oporu v žiadnej skutkovej okolnosti. Zmluva o revolvingovom úvere bola uzatvorená v roku 2008, kedy aj na základe kontrol vykonávaných SOI ako nezávislým štátnym orgánom kontroly bol vyslovený záver, že zmluvy uzatvárané žalovaným obsahujú všetky predpísané náležitosti a žalovaný pri ich uzatváraní postupoval v súlade so zákonom.

22. V ostatnom sa žalovaný pridržiava svojich doterajších vyjadrení.

23. Žalobca k vyjadreniu žalovaného doručil súdu svoje písomné stanovisko v ktorom uvádza, že žalovaný sa k zmene žaloby - konkrétne k nároku na vydanie primeraného finančného zadosťučinenia mal vyjadriť a zaujať stanovisko, teda poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, a to aj na nariadenom pojednávaní, kde bola táto zmena jednoznačne oznámená. Keď tak neurobil neunesol dôkazné bremeno a nevyvrátil žiadnymi tvrdeniami a dôkazmi opak. Podľa názoru žalobcu skutočností namietané žalovaným až v rámci odvolacieho konania je treba posudzovať ako novoty, na ktoré aby odvolací súd nemal prihliadať. K primeranosti výšky odplaty a otázke 10 ročnej premlčacej doby sa žalobca pridržiava svojej doterajšej argumentácie.

24. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v zamietavom výroku podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil v časti o zaplatenie sumy 1 064,41 eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného na úkor žalobcu a podľa § 389 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil

na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP) v časti o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 140,00 eur a v závislom výroku o trovách konania.

25. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

26. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

27. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

28. Odvolací súd námietky žalobcu uvedené v odvolaní nepovažuje za dôvodné pokiaľ namietal, že okresný súd mal pri posudzovaní premlčania žalobcom uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu upravenú v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd správne právne posúdil vec, keď z hľadiska aplikácie právnej normy ust. § 107 Občianskeho zákonníka upravujúcej premlčanie nároku na bezdôvodné obohatenie, na zistené skutkové okolnosti v danom prípade aplikoval 3-ročnú objektívnu premlčaciu dobu s poukazom na to, že úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie od žalobcu nebol v konaní preukázaný. Úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor žalobcu nemožno mať za preukázaný zo samej skutočnosti, že žalovaný podniká v oblasti poskytovania úverov a pôžičiek dlhšiu dobu a tak mu nepochybne majú byť známe zákonné pravidlá poskytovania úverov (pôžičiek), ani s prihliadnutím na žalobcom namietanú skutočnosť, že žalovaný predložil žalobcovi formulárovú zmluvu v ktorej požadovaný úrok z úveru od žalobcu ako aj poplatky je treba podľa názoru žalobcu považovať za neprimerané, odporujúce dobrým mravom. Z hľadiska možnosti aplikácie desaťročnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia, preukázanie úmyslu žalovaného, vedomého alebo nevedomého porušenia práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere, nemôže byť nejednoznačné, diskutabilné a akokoľvek pochybné, úmysel v konkrétnom prípade musí byť jednoznačne preukázaný.

29. Vychádzajúc z obsahu preloženého spisového materiálu dospel aj odvolací súd k záveru, že v danom prípade je z hľadiska premlčania treba aplikovať trojročnú (objektívnu) premlčaciu dobu, ktorá tu márne uplynula. Žaloba bola na súd podaná dňa 05.05.2017. Okresný súd konštatoval, že k bezdôvodnému obohateniu začalo dochádzať objektívne - bez ohľadu na ne/vedomosť žalobcu od momentu, kedy bolo žalovanému splatené viac než je suma istiny poskytnutých peňažných prostriedkov a v prípade predmetnej zmluvy o úvere tento moment ustálil na 23.07.2010, kedy žalobca zaplatil poslednú splátku úveru, na ktorú žalovanému už nevznikol nárok. Objektívna trojročná premlčacia doba pre vydanie bezdôvodného obohatenia tak uplynula 23.07.2013. Potom nebolo dôvodné zaoberať sa plynutím (počiatkom) dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, ktorá začína plynúť od vtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal, t.j. keď oprávnený pozná skutkové okolnosti z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslené v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia totiž Občiansky zákonník stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu - subjektívnu (§ 107 ods. 1) a objektívnu (§ 107 ods. 2). Tieto premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia doba je trojročná, alebo desaťročná. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Ak sa skončí plynutie jednej z nich právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba. A pokiaľ žalobca trval na potrebe vychádzať z desaťročnej objektívnej premlčacej doby, odvolací súd sa stotožňuje so záverom a dôvodmi okresného súdu, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno - vedomé alebo nevedomé porušenie práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere žalobca žiadnym právne relevantným spôsobom nepreukázal.

30. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v zamietavom výroku v časti nepriznania plnenia žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného na jeho úkor potvrdil.

31. Odvolací súd však preskúmaním veci zistil, že žalobcovi treba dať za pravdu v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je vôbec odôvodnené a potom nie je ani preskúmateľné odvolacím súdom v časti, kde okresný súd zamietol žalobu žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Vo výrokovej časti odvolaním napadnutého rozsudku súd síce žalobu zamietol ako celok, uviedol „žalobu zamietam“, avšak v odôvodnení rozsudku niet ani zmienka o tom na základe akých skutkových okolností súd takto rozhodol a ako vec právne posúdil, v otázke žalobného návrhu na primerané finančné zadosťučinenie vo výške 1 140,00 eur, rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie. Týmto je naplnený zákonný dôvod pre zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v zamietavej časti výroku o nároku na primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP).

32. Pretože odvolací súd čiastočne zrušil rozsudok okresného súdu vo veci samej, potom zrušil aj závislý výrok o trovách konania. Okresný súd v ďalšom konaní znova rozhodne o žalobcom uplatnenom nároku na primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 140,00 eur, a o trovách konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

33. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).